

GÖYƏRCİN

ISSN-0207-4710
2011-ci il

3

Hekayə

Şeir

Nağıl

RAFİQ YUSİFOĞLU

FATİMƏNİN
İLK QIŞI

Fatimə ilk dəfədi,
Çovğun görür, qar görür.
Fatimə ilk dəfədi,
Ağappaq dağlar görür.

Yumşaq qarın üstündə
O yan, bu yana qaçır.
Bəyaz, inci dişləri
Güləndə şəfəq saçır.

O, üstünü-başını
Dümağ qara batırır.
Qarın bəyazlığını,
Gülüşüylə artırır...

YUVA

-Bu quşun adı nədi?
-Tanimırsan, qumrudu.
Yumurtasına bir bax,
Bəmbəyazdı, yumrudu...

Onu necə yemləyim?-
Məni fikir götürüb.
Bu yuva evimizə
Təzə hava gətirib...

QUMRU, ANTENA
VƏ TELEVİZOR

Antenanın üstündə
Bir qumru yuva qurub.
Ona diqqətlə baxır
Fateh kənarda durub.

Söyləyir ki, ay baba,
Bu işdən çıxmır başım.-
Bəs niyə televizor
Göstərmir bizim quşu?

FATİMƏ

Qəlbinin sevinc səsi
Ucalsın aya gərək.
Min şükür yaradana,
Verdiyi paya görə!

Nə yaxşı ki, qovuşdum
Arzuma, niyyətimə.
Evimizə xoş gəlib
Gözəl nəvəm Fatimə.

İllərin o tayından
Keçib dəre, düz gəlib.
Bizim görüşümüze
Ulu nənəmiz gəlib...

QIRMIZI PAPAQ SARA, SARA, SARUŞQA

Başında qırmızı papaq,
Vedremdə qırmızı qapaq.
Gedirəm çiylək dərem,
Gedirəm göbələk dərem...
Ağzı qara boz canavar,
Qapımızda alabaş var!
Nənəmi yeməyə getmə,
Özünü peşman etmə.
İtdi köpəyin dişi,
Tələsmə, yaxşıca düşün.
Çıx get işinin dalınca,
Öyünməyin deyil yeri.
Qırmızı-dayan deməkdi,
Papağıma bax, dön geri...

QIŞIN SON SÖZÜ

Bozardaraq üzünü,
Qış dedi son sözünü.
Çölü-düzü ağartdı,
Çovğun oldu ağ atlı,
Çapdı o baş-bu başa,

Zəhməti çıxdı boşa.
Günəş gülümsəyən tək
Ağaclar açdı çiçək.
Çovğuna verildi son,
Çöllər geydi yaşıl don...

Sara, Sara, Saruşqa!
Cibi dolu qarışqa.
Bu qız yaman şirindi,
O neyləyir, gör indi!
Toyuq tək eşələnir
Bir ağacın dibində.
Demə çoxlu tut varmış
Bu dəcəlin cibində.

Şirədi dil-dodoğı,
Şirədi əyni-başı.
Bu dəcəlin üstünə
Qarışqalar dərşib...
Sara, qaç, yu üzünü,
Gör nə qədər arı var!-
Üstünə cumacaqlar
Yoxsa acgöz arılar...

MƏNZƏRƏ

Günəş çıxır üfүqdən,
Göz qamaşır şəfəqdən.
Hər yan qər q olur zərə,
Bax Göygölə, Xəzərə.
Zirvələrdə qar gülür,
Budaqlarda bar gülür.
Nəgmə deyir turaclar,

Gəl-gəl deyir yamaclar.
Gör nə qədər uşaq var,
Çiçək dərir uşaqlar.
Gün batanda ay doğur,
Nurlandırır ay dağı.
Yoxsa bizə, ay nənə,
Layla çalır Ay, nənə?!

Rəssam
Fəxriyyə